

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I JÖNKÖPING**
Enhet 1
Ann Bladh

DOM
2012-12-05
Meddelad i
Jönköping

FÖR KÄNNEDOM

Sida 1 (13)

Mål nr
4960-12 E
Domare 1:3

SÖKANDE

TeliaSonera Sverige AB, 556430-0142
123 86 Farsta

Ombud:

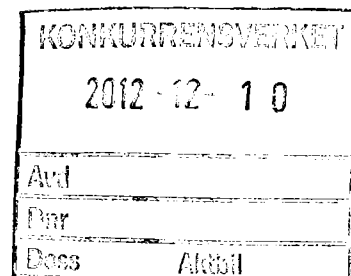
Advokaterna Olof Larsberger och Joakim Lavér
Advokatbyrå Hannes Snellman AB
Box 7801
103 96 Stockholm

MOTPART

Jordbruksverket
551 82 Jönköping

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling (LOU)

DOMSLUT

Förvaltningsrätten beslutar att upphandlingen ”Fasta och mobila telefoni-tjänster” (dnr 05-7512/12) får avslutas först sedan rättelse har skett genom ny utvärdering i enlighet med vad som anges under rubriken domskäl.

BAKGRUND

Jordbruksverket genomför en upphandling av fasta och mobila telefon-tjänster för verksamheten inom Jordbruksverkets organisation (”Fasta och mobila telefonitjänster”, dnr 05-7512/12). Upphandlingen handläggs enligt reglerna om öppet förfarande enligt LOU. I förfrågningsunderlaget anges att prövningen av anbud ska ske i fyra steg: uteslutning, kvalificering, uppfyllda skall-krav samt utvärdering. Jordbruksverket kommer att anta det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet utifrån kriterier som är kopplade till föremålet för kontraktet, årskostnadsbelopp och täckningsgrad samt samtalskvalitet.

Dok.Id 85025

Postadress
Box 2201
550 02 Jönköping

Besöksadress
Hamngatan 15

Telefon
036-15 66 00
E-post:

forvaltningsrattenijonkoping@dom.se
www.forvaltningsrattenijonkoping.domstol.se

Telefax
036-15 66 55

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

I förfrågningsunderlaget anges vidare bl.a. följande.

3.1.4 Generella nät- och kommunikationskrav

Leverantören ska förfoga över egen garanterad kapacitet i offererat mobilnät.

Leverantören ska erbjuda GSM/UMTS-nät som täcker minst 98 procent av Sveriges befolkning.

3.1.5 Yttäckning och samtalskvalitet

Jordbruksverkets verksamheter är spridda geografiskt och kräver en hög nivå på kommunikation. Jordbruksverket behöver därför bedöma anbudslämnarens förmåga att tillhandahålla mobil trafik, såväl geografiskt som kvalitetsmässigt. Detta görs genom att anbudslämnarna, ovanpå ett från anbudssvaret framräknat årskostnadsbelopp, påförs en för utvärderingen använd tilläggskostnad som står i proportion till brister i mobilnätens yttäckning resp. samtalskvalitet.

Yttäckning

Anbudslämnaren påförs en i utvärderingen använd tilläggskostnad enligt en modell där 93 procents täckning och däröver utifrån nedanstående svar ger tilläggskostnad om 0 kr. Varje procentvärde därunder innebär en tilläggskostnad om 100 000 kr ner till en yttäckning om 83 procent. Varje procentvärde därunder får en tilläggskostnad om 200 000 kr enligt följande tabell:

<i>Täckningsgrad</i>	<i>Tilläggskostnad</i>
93 % och däröver	0 kr
92,0 – 92,9 %	100 000 kr
91,0 – 91,9 %	200 000 kr
90,0 – 90,9 %	300 000 kr
89,0 – 89,9 %	400 000 kr
88,0 – 88,9 %	500 000 kr
87,0 – 87,9 %	600 000 kr
86,0 – 86,9 %	700 000 kr
85,0 – 85,9 %	800 000 kr
84,0 – 84,9 %	900 000 kr
83,0 – 83,9 %	1 000 000 kr
82,0 – 82,9 %	1 200 000 kr
81,0 – 81,9 %	1 400 000 kr
80,0 – 80,9 %	1 600 000 kr
osv.	

Anbudslämnaren ska ange yttäckning i procent av Sveriges landyta för taltrafik i mobilnät (3g+2g). Observera att täckningsgraden som anges ska vara den som gäller för att kunna genomföra samtal i handburna mobila enheter.

Efter att ha utvärderat tre anbud meddelade Jordbruksverket i tilldelningsbeslut den 19 september 2012 att Telenor Sverige Aktiebolag (Telenor)

skulle antas som leverantör. TeliaSonera Sverige AB (TeliaSonera) hamnade på andra plats vid utvärderingen.

YRKANDEN M.M.

TeliaSonera begär överprövning av upphandlingen och yrkar i första hand att förvaltningsrätten ska förordna att upphandlingen inte får avslutas förrän rättelse har skett på så sätt att Jordbruksverket genomför en ny utvärdering, varvid utvärderingen av Telenors anbud såvitt gäller kriteriet ”täckningsgrad” ska göras utifrån förutsättningen att Telenors yttäckning av Sveriges landyta för taltrafik i mobilnät jämlikt punkten 3.1.5 i förfrågningsunderlaget inte överstiger 78,9 procent. I andra hand yrkas att förvaltningsrätten ska förordna att upphandlingen inte får avslutas förrän rättelse har skett på så sätt att Jordbruksverket genomför en ny utvärdering, varvid Telenors anbud förkastas.

I punkten 3.1.5 i förfrågningsunderlaget anges att anbudsgivaren ska ange yttäckning i procent av Sveriges landyta för taltrafik i mobilnät (3g+2g). I detta avseende har Telenor angett att bolaget har en geografisk yttäckning som uppgår till 87 procent av Sveriges yta. Det är brukligt i telebranschen att varje operatör publicerar en s.k. täckningskarta på sin hemsida som utvisar den geografiska täckningen i ifrågavarande operatörs mobilnät. Att enbart utifrån en visuell granskning fastslå den exakta täckningsgraden av Telenors mobilnät, såsom den presenteras i Telenors täckningskarta på bolagets hemsida, låter sig naturligtvis inte göras. Redan vid en översiktlig granskning av Telenors täckningskarta framstår det dock som helt uppenbart att yttäckningen av Telenors mobilnät inte på långa vägar uppgår till 87 procent av Sveriges landyta. Utifrån en grov uppskattning av Telenors täckningskarta på bolagets hemsida per den 19 september 2012 uppgår inte, enligt vad TeliaSonera kan bedöma, täckningsgraden i Telenors mobilnät till mer än max 60 – 65 procent av Sveriges landyta. Denna uppskattning stämmer också väl överens med den analys som publicerades i

Lantbrukets affärstidning ATL den 9 april 2009 och till vilken TeliaSonera har hänvisat i sitt anbud. Analysen baserades på uppgifter som respektive operatör hade lämnat till Post- och telestyrelsen och enligt denna analys uppgick yttäckningen i Telenors mobilnät till 60 procent av Sveriges landyta. För TeliaSonera är det uppenbart att yttäckningen i Telenors mobilnät inte kan ha utökats med hela 27 procentenheter (motsvarande en utökning om 45 procent) sedan denna analys gjordes för tre år sedan.

Upphandlingsrättsligt har Telenors uppgift beträffande den geografiska yttäckningen flera dimensioner. Uppgiften har inneburit att Telenors anbud – på bekostnad av TeliaSonera och i strid med likabehandlingsprincipen – har utvärderats utifrån helt felaktiga premisser, vilka har haft en avgörande betydelse för utgången i upphandlingen. Om Telenors anbud, såvitt gäller kriteriet ”täckningsgrad”, i stället hade utvärderats utifrån en någorlunda verklighetstrogen uppgift – exempelvis uppgiften om 60 procent – skulle Telenors anbud ha påförts ett kvalitetsbristtillägg på hela 4 400 000 kr (istället för i upphandlingen påförda belopp om 600 000 kr). Telenor skulle därvid ha hamnat sist i utvärderingen.

Uppgiften om yttäckning har också inneburit att Telenor inte kan anses ha uppfyllt skall-kravet om angivande av yttäckning enligt punkten 3.1.5 i förfrågningsunderlaget, vilket i sin tur har inneburit att tilldelningen av kontraktet till Telenor även av denna anledning har stått i strid med likabehandlingsprincipen. För att en anbudsgivare ska anses ha uppfyllt ett skallkrav krävs att det angivna svaret överensstämmer med verkliga förhållanden. Om en upphandlande myndighet, såsom i förevarande fall, har ställt krav på att anbudsgivarna ska lämna uppgift om yttäckning måste således anbudsgivaren ifråga, för att uppfylla detta krav, lämna en riktig uppgift. Detta särskilt mot bakgrund av den avgörande betydelse som uppgiften får i den efterföljande utvärderingen. Om en felaktig uppgift lämnas måste detta upphandlingsrättsligt likställas med att anbudsgivaren inte har lämnat

någon uppgift alls och följaktligen att aktuellt skall-krav inte är uppfyllt. Att anta ett anbud behäftat med sådan skall-kravsbrist är ett brott mot likabehandlingsprincipen.

TeliaSonera har redan i sitt anbud påpekat att Telenors mobilnät enligt undersökningen från 2009 inte uppgår till mer än 60 procent av Sveriges landyta. Vidare har en av anbudsgivarna i upphandlingen under den s.k. ”frågor och svarsperioden” ställt en fråga om yttäckningen och därvid bl.a. ifrågasatt kravets förenlighet med proportionalitetsprincipen samt framhållit att Jordbruksverket närmare borde specificera vilka platser som kräver yttäckning för att Jordbruksverket ska kunna bedriva sin verksamhet. Vid angivna förhållanden gör TeliaSonera gällande att det har ålegat Jordbruksverket att närmare kontrollera riktigheten av den lämnade uppgiften från Telenor. Alldeles oavsett om Jordbruksverket har haft en skyldighet att kontrollera Telenors lämnade uppgift framgår av Kammarrätten i Göteborgs avgörande den 18 december 2009 i mål nr 4904-09 att en upphandlande myndighet i vart fall har en skyldighet att beakta uppgifter som blivit kända först i samband med en överprövningsprocess.

Telenor har således hamnat på första plats i utvärderingen (med ett kvalitetsbristpåslag om 600 000 kr såvitt avser kriteriet ”täckningsgrad”) medan TeliaSonera hamnat på andra plats. Om Telenors anbud hade utvärderats utifrån en korrekt uppgift om den geografiska yttäckningen i företagets mobilnät, är det uppenbart att det kvalitetsbristtillägg som i så fall skulle ha påförts Telenors anbud skulle ha lett till att TeliaSonera hade hamnat på första plats i utvärderingen. Motsvarande resultat skulle ha blivit fallet om Telenors anbud – med beaktande av att Telenor inte har uppfyllt kravet på angivande av yttäckning i enlighet med förfrågningsunderlaget – hade förkastats. Det är således uppenbart att TeliaSonera har lidit eller riskerar att lida skada av det brott mot LOU som har förekommit. En åtgärd enligt 16 kap. 6 § LOU är därför påkallad. Felet i upphandlingen har skett i upp-

handlingens utvärderingsskede och det är därför tillräckligt att förvaltningsrätten förordnar om rättelse.

Jordbruksverket motsätter sig bifall till TeliaSoneras yrkanden och anför bl.a. följande. Jordbruksverket har följt LOU och dess allmänna principer vid genomförandet av upphandlingen. TeliaSoneras påstående om att Telenors anbud inte uppfyller samtliga uppställda absoluta krav är felaktigt.

Jordbruksverket har i punkten 3.1.5 i förfrågningsunderlaget ställt ett absolut krav på att leverantören ska ange yttäckning i procent av Sveriges landyta för taltrafik i mobilnät (3g+2g) samt att täckningsgraden som anges ska vara den som gäller för att kunna genomföra samtal i handburna mobila enheter. Telenor har i sitt anbud angett att bolaget har en yttäckning om 87 procent och har på så sätt uppfyllt de skall-krav som har uppställts. I enlighet med gällande rättspraxis sträcker sig den upphandlande myndighetens skyldighet att kontrollera att lämnade uppgifter i anbudet i sig är riktiga normalt inte längre än att en jämförelse ska göras mellan uppgifterna i anbudet och de krav som har angetts i förfrågningsunderlaget. Någon skyldighet att kontrollera att uppgifter som har lämnats i anbudet i sig är riktiga, när omständigheterna i det enskilda fallet inte ger anledning att ifrågasätta riktigheten, föreligger inte.

Telenor har uppfyllt kravet på angivande av yttäckning. Jordbruksverket har inte sett, och ser alltså inte, någon anledning att ifrågasätta denna uppgift. Det faktum att frågor har ställts i upphandlingen rörande bl.a. yttäckningen i vissa delar av Sverige har i sig inte föranlett någon skyldighet för Jordbruksverket att kontrollera de uppgifter som Telenor har lämnat. Att en anbudsgivare ställer frågor rörande de krav som har ställts upp i en upphandling utgör, enligt Jordbruksverkets mening, en naturlig del av de kommersiella överväganden som en anbudsgivare har att göra inför avgivande av ett anbud.

Med anledning av det som TeliaSonera har anfört om felaktiga uppgifter, och därmed bristande skall-kravsuppfyllnad i Telenors anbud, har Jordbruksverket emellertid, under pågående överprövningsmål, sett anledning till att kontrollera de uppgifter som Telenor har lämnat och i samband härmed har följande framkommit. Basen för den yttäckning och den nätkapacitet som Telenor erbjuder sina kunder utgörs av Telenors egna nät. Telenors nät är uppbyggda i kombination av 2G-, 3G- och 4G-teknik med fiberuppkoppling som grund. Den totallösning med avseende på yttäckning och nätkapacitet som har offererats till kund beror på summan av samtliga de delar som nu har redogjorts för. Telenor har härutöver sedan tidigare avtal med ett antal underleverantörer. Dessa underleverantörer är s.k. service providers som i sin tur har avtal med TeliaSonera, vilket betyder att service providers hyr in sig i TeliaSoneras nät med garanterad kapacitet.

Avtalet mellan Telenor och dess service providers innebär således att service providers förhyrning av TeliaSoneras nät kan utnyttjas av Telenor i sådana delar av Sverige där Telenor inte har fullgod täckning genom sina egna nät. I och med avtalen med service providers har således Telenor i praktiken möjlighet att offerera samma yttäckning som TeliaSonera, dvs. en yttäckning om minst 87 procent och detta är också den täckningsgrad som Telenor har angett i sitt anbud. Således är den av Telenor offererade lösningen en totallösning där såväl Telenors som olika service providers kapacitet ska ses som en helhet. Det som TeliaSonera vidare har anfört om bristande skall-kravsuppfyllnad i Telenors anbud motsäger således inte de uppgifter som Telenor har lämnat i upphandlingen. Att det t.ex. förekommer samarbeten på den mobila telefonins område, som gör att vissa operatörer kan dra nytta av den täckning som finns i andra operatörers nät, och därmed uppfylla krav rörande viss täckning kan inte vara en för TeliaSonera okänd företeelse med tanke på att det är i TeliaSoneras nät som service providers hyr in sig. Inget av det som TeliaSonera har anfört, eller vad som senare har framkommit genom en kontroll med Telenor, har således

gett Jordbruksverket anledning att befara att Telenor inte kommer att uppfylla den utlovade täckningsgraden under kontraktstiden, vilket i sig måste anses vara tillräckligt (jfr Kammarrätten i Göteborgs avgörande den 5 april 2012 i mål nr 26-12).

TeliaSonera gör även gällande att Jordbruksverket har utvärderat Telenors anbud utifrån felaktiga uppgifter däri. Detta påstående är felaktigt. I förfrågningsunderlaget anges hur utvärderingen av anbudena ska gå till och vilka principer för viktning av de olika kriterier som ska tillämpas. Utvärderingskriterierna är objektiva och förutsebara och har funnits tillgängliga för samtliga anbudsgivare under hela anbudstiden. Bedömningen av anbudena har skett på grundval av de angivna utvärderingskriterierna och i övrigt i enlighet med LOU och de grundläggande EU-rättsliga principerna. Telenor har i sitt anbud lämnat uppgift om yttäckning och därmed uppfyllt det i förfrågningsunderlaget uppställda kravet. Telenor har vidare lämnat en tillfredsställande förklaring till hur den angivna täckningsgraden kan uppnås. Inget av det som TeliaSonera har angett utgör stöd för att de uppgifter som Telenor har lämnat inte är korrekta. Jordbruksverket har således handlat helt i enlighet med LOU när man lagt Telenors uppgift om yttäckning till grund för utvärderingen i upphandlingen.

TeliaSonera har härefter anfört bl.a. följande. Det framstår som inkonsekvent att Jordbruksverket – under pågående överprövningsprocess och med anledning av det som TeliaSonera har anfört – känt sig manat att kontrollera riktigheten i de uppgifter som Telenor har lämnat i sitt anbud samtidigt som Jordbruksverket säger sig inte ha haft samma anledning att göra en sådan kontroll under upphandlingsprocessens gång.

Jordbruksverket har anfört att Telenor via avtal med s.k. service providers, som i sin tur hyr in sig i TeliaSoneras nät, skulle kunna offerera en yttäckning om minst 87 procent. Mot denna bakgrund förefaller det som ostridigt

i målet att yttäckningen i Telenors egna nät inte uppgår till 87 procent av Sveriges landyta. Detta bekräftar i sin tur att Telenors anbud har varit behäftat med en skall-kravsbrist eftersom det av punkten 3.1.4 i förfrågningsunderlaget framgår att det är ett skall-krav att leverantören ska förfoga över "egen garanterad kapacitet" och följaktligen inte den yttäckning som en leverantör måhända kan offerera på basis av avtal med service providers. I målet har framkommit att Telenor, via sina service providers, hyr in sig i TeliaSoneras nät. En kapacitet kan knappast vara "egen" i det fall kapaciteten i själva verket tillhandahålls av annan. Enligt TeliaSoneras bestämda uppfattning kan därför inte skall-kravet på egen garanterad kapacitet innebära annat än att Jordbruksverket har ställt krav på garanterad kapacitet via eget nät. Telenor uppfyller således inte skall-kravet på egen kapacitet och följaktligen inte heller skall-kravet på angivande av täckningsgrad.

Vidare ska framhållas att de avtal som Telenor må ha med service providers inte alls medför att Telenor därigenom skulle förfoga över garanterad kapacitet på så sätt som föreskrivs i förfrågningsunderlaget. TeliaSoneras avtal med service providers kan mycket väl komma att skifta såväl tids- som innehållsmässigt under avtalstiden enligt Jordbruksverkets avtal. Telenor kan således inte med fog garantera en täckningsgrad uppgående till 87 procent under hela avtalstiden. Telenor har inte heller på något sätt visat att bolaget har tillgång till den kapacitet som nu Jordbruksverket påstår att Telenor skulle ha tillgång till via avtal med service providers. Sådana avtal har exempelvis inte bifogats Telenors anbud och av anbudet framgår inte heller hur kapacitet kan garanteras via dessa avtal. Telenor har i sitt anbud överhuvudtaget inte nämnt några avtalsförhållanden med service providers och har inte heller åberopat kapacitet från sådana externa aktörer. Under alla förhållanden är förutsättningarna för åberopande av annat företags kapacitet enligt 11 kap. 12 § LOU inte uppfyllda såvitt gäller Telenors avtalsförhållanden med service providers.

Jordbruksverket har härefter anfört bl.a. följande. I kravet att leverantören ska förfoga över egen garanterad kapacitet i offererat mobilnät innebär "egen garanterad kapacitet" antingen eget nät eller kapacitet genom bindande avtal med underleverantör, eftersom garanterad tillgänglighet i nätet är ett verksamhetskrav för Jordbruksverket. Om leverantören bryter mot ingånget avtal kan avtalet komma att hävas.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 1 kap. 9 § LOU ska upphandlande myndigheter behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas.

Av 11 kap. 10 § LOU framgår att om den upphandlande myndigheten har ställt krav på en leverantörs tekniska och yrkesmässiga kapacitet ska denna kontrolleras och bedömas enligt 11 och 12 §§. Enligt 12 § får en leverantör vid behov och när det gäller visst kontrakt åberopa andra företags ekonomiska, tekniska och yrkesmässiga kapacitet. Leverantören ska genom att tillhandahålla ett åtagande från företagen i fråga eller på annat sätt visa att leverantören kommer att förfoga över nödvändiga resurser när kontraktet ska fullgöras.

Enligt 16 kap. 4 § LOU får efter ansökan av en leverantör som anser sig ha lidit eller kunna komma att lida skada allmän förvaltningsdomstol överpröva 1. en upphandling, och 2. giltigheten av ett avtal som har slutits mellan en upphandlande myndighet och en leverantör.

Av 16 kap. 6 § LOU framgår att om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § eller någon annan

bestämmelse i denna lag och detta har medfört att leverantören har lidit eller kan komma att lida skada, ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse har gjorts.

Förvaltningsrättens bedömning

Överprövning enligt LOU utgör en kontroll – utifrån de omständigheter som sökanden har anfört – av att den upphandlande myndigheten har följt de grundläggande principerna som återfinns i 1 kap. 9 § LOU samt att den upphandlande myndigheten har följt övriga bestämmelser i LOU. Domstolens prövning är begränsad till de grunder som sökanden har åberopat (jfr RÅ 2009 ref. 69).

I upphandlingens förfrågningsunderlag anges som generella nät- och kommunikationskrav bl.a. att leverantören ska erbjuda GSM/UMTS-nät som täcker minst 98 procent av Sveriges befolkning samt att leverantören ska förfoga över egen garanterad kapacitet i offererat mobilnät. Vidare anges att leverantören i samband med utvärderingen erhåller viss tilläggs-kostnad i proportion till bl.a. brister i mobilnätets yttäckning. Telenor har i detta avseende angett en yttäckning om 87 procent och Jordbruksverket har i målet uppgett att Telenors yttäckning baseras dels på bolagets egna nät, dels på möjligheten att utnyttja andra leverantörers nät genom avtal med underleverantörer, s.k. service providers. TeliaSonera gör emellertid gällande att Telenors uppgift om 87 procents yttäckning är felaktig eftersom kravet på egen garanterad kapacitet måste innebära ett krav på garanterad kapacitet via eget nät och inte via andra leverantörers. Jordbruksverket har därmed, enligt TeliaSoneras uppfattning, handlat i strid med likabehandlingsprincipen genom att vid utvärderingen ha utgått från att Telenor haft 87 procents yttäckning.

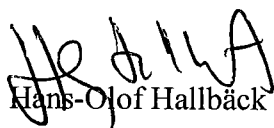
Förvaltningsrätten finner att det av förfrågningsunderlaget inte helt klart går att utläsa huruvida en leverantör kan åberopa kapacitet utanför det egna

nätet för att uppfylla det uppställda kravet på yttäckning. Det skulle emellertid enligt förvaltningsrättens mening helt strida mot syftet med LOU om sådan kapacitet inte skulle kunna åberopas (jfr EU-domstolens avgörande C-176/98 Holst Italia). Förvaltningsrätten finner med hänsyn bl.a. härtill att det som TeliaSonera har åberopat i detta hänseende, mot Jordbruksverkets bestridande, inte i tillräcklig grad visar att det strider mot förfrågningsunderlaget att åberopa andra leverantörers kapacitet för att uppfylla kravet på täckningsgrad. Någon skyldighet för leverantörerna att redan på anbudsstadiet ange att de har för avsikt att använda sig av underleverantörer samt redovisa exakt vilka underleverantörer de kommer att använda har inte förelegat enligt förfrågningsunderlaget.

Jordbruksverket har i förfrågningsunderlaget uppställt krav på att leverantören ska ha tillräcklig teknisk kapacitet för att kunna fullgöra sina åtaganden under avtalsperioden. När en upphandlande myndighet ställer krav på viss teknisk kapacitet kan myndigheten inte helt underlåta att kontrollera och bedöma om den presumtiva leverantören uppfyller kraven. Hur omfattande undersökning som måste företas varierar naturligtvis. När som i nu aktuell upphandling den mobila yttäckningsgraden är den, i allt väsentligt, avgörande faktorn för att bestämma det ekonomiskt mest fördelaktiga priset måste emellertid relativt höga krav ställas på att den upphandlande myndigheten utreder huruvida den i anbudet angivna kapaciteten överensstämmer med verklig kapacitet. Eftersom kravet på teknisk kapacitet är ett obligatoriskt krav ska Jordbruksverket kontrollera detta vid kvalificeringsfasen, dvs. innan anbudet utvärderas och prövas. Att i ett sådant fall inte företa någon som helst undersökning strider mot likabehandlingsprincipen i 1 kap. 9 § LOU. Förvaltningsrätten finner vid angivna förhållanden att vad som numera har framkommit om att Telenor inte kan garantera angiven täckningsgrad utan att anlita utomstående kapacitet måste beaktas. Detta även om argumentet att Jordbruksverket har saknat anledning att be- tvivla den av Telenor lämnade uppgiften om täckningsgrad skulle godtas.

Förvaltningsrätten finner således att Jordbruksverkets anbudsutvärdering samt beslut att anta Telenor som leverantör strider mot LOU och likabehandlingsprincipen, eftersom Jordbruksverket inte har undersökt om Telenor, med eller utan utomstående kapacitet, uppfyller kravet på täckningsgrad enligt förfrågningsunderlaget. Den omständigheten att Jordbruksverket under överprövningsprocessen har vidtagit viss undersökning medför inte skäl för annan bedömning. TeliaSonera, som har lämnat det näst bästa anbudet, har lidit eller kunnat lida skada på grund av Jordbruksverkets handlande. Skäl för ingripande enligt LOU föreligger därmed. Eftersom det inte är fråga om någon felaktighet i upphandlingens konkurrensuppsökande skede, är det tillräckligt att besluta att upphandlingen får avslutas först sedan rättelse har gjorts på så sätt att en ny anbudsutvärdering ska ske varvid Jordbruksverket även ska kontrollera och bedöma anbudsgivarnas tekniska och yrkesmässiga kapacitet i enlighet med gällande lagstiftning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1D LOU).

Hans-Olof Hallbäck

